

Arrest

nr. 213 707 van 10 december 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155/101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 9 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 september 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 12 oktober 2018.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat C. DE TROYER verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek).

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van onderhavig verzoek om internationale bescherming geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft zij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maakt dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekster haar huidige derde verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van haar eerste verzoek heeft uiteengezet. Zij verklaart dat zij niet terug kan naar Tsjetsjenië omdat zij medische problemen heeft en omdat zij daar niemand heeft die voor haar kan zorgen. Verzoekster vreest ook vervolging omwille van de problemen die haar zoon M.Z. heeft gekend.

Verzoeksters eerste verzoek werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. X van 1 september 2016 omdat de beweerde problemen niet geloofwaardig zijn. In het kader van haar tweede verzoek stelde de Dienst Vreemdelingenzaken afstand van geding vast.

3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot de conclusie komt dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die haar kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

Verzoekster verwijst in het verzoekschrift naar de argumenten die haar zoon in zijn eigen beroep heeft aangehaald.

Inzake haar zoon (A.R. X) wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als volgt beschikt:

“1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers naar aanleiding van onderhavig verzoek om internationale bescherming geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en hebben zij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekers hun huidig vierde respectievelijk derde verzoek om internationale bescherming steunen op dezelfde vluchtmotieven die zij in het kader van hun vorige verzoeken hebben uiteengezet, met name hun vrees te worden gevisieerd door de Tsjetsjeense autoriteiten.

In het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming nam de commissaris-generaal op 23 november 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de beweerde problemen van verzoeker en zijn vader niet geloofwaardig zijn. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest nr. X van 21 februari 2012. In het kader van verzoekers hun tweede respectievelijk eerste verzoek werd bij 's Raads arrest nr. 173 903 van 1 september 2016 besloten tot ongeloofwaardigheid van de problemen die verzoeker na zijn terugkeer naar Tsjetsjenië in 2013 zou hebben gekend. De derde respectievelijk tweede verzoek van verzoekers werd afgesloten door de Dienst Vreemdelingenzaken met een vaststelling tot afstand van asielaanvraag.

Verzoekers leggen ter ondersteuning van hun huidig volgend verzoek de volgende documenten neer: een brief van de Russische mensenrechtenorganisatie Memorial en een medisch attest uit België.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidde als volgt:

“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

Deze bepaling werd mutatis mutandis ondergebracht in artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet (BS 12 maart 2018):

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming in overweging te nemen, thans ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4.1. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op omstandig gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die hun kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

4.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het volharden in en herhalen van de door hen afgelegde verklaringen en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

De commissaris-generaal stelt vooreerst op correcte wijze vast dat verzoekers naar aanleiding van hun huidig verzoek bijkomende verklaringen aanhalen die volledig in het verlengde liggen van de vluchtmotieven die zij in het verleden hebben uiteengezet, met name de bewering dat verzoeker bij terugkeer naar de Russische Federatie opnieuw zou worden geïnterviewd omwille van de feiten die hij bij zijn vorige verzoek heeft uiteengezet, wat evenwel geen ander licht vermag te werpen op de eerdere appreciatie van het CGVS en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij het vluchtrelaas van verzoekers ongeloofwaardig werd bevonden. In dit verband wijst de Raad erop dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een volgend verzoek rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoekers spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou onderzocht hebben of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal een onderzoek gevoerd heeft naar de door verzoeker nieuw bijgebrachte elementen, doch dat hij tot de vaststelling gekomen is dat verzoekers bijkomende verklaringen en nieuw neergelegde documenten de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn vluchtmotieven niet vermogen om te buigen.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift benadrukken dat Memorial een serieuze organisatie is en derhalve een betrouwbare bron is, wijst de Raad erop dat het belang en de status van Memorial door

de commissaris-generaal niet ontkend wordt, doch dat hun brief om verschillende pertinente redenen niet aanvaard kan worden om hun geloofwaardigheid te herstellen. Zo wordt op omstandige en correcte wijze als volgt gemotiveerd:

“U legde een attest neer van de mensenrechtenorganisatie Memorial ter bevestiging van uw relaas. In dit attest vermeldt dhr. A. V. Cherkasov, voorzitter van Memorial, dat medewerkers van zijn organisatie informatie aangaande u hebben verzameld en dat zij op basis daarvan een aantal vaststellingen hebben gedaan. Hierna volgt een uiteenzetting van het asielrelaas dat u in het kader van uw tweede asielaanvraag, ingediend op 27 juli 2015, hebt uiteengezet; namelijk dat u bij een verkeerscontrole door politieagenten op 16 mei 2015 werd tegengehouden, dat u toen werd opgepakt op verdenking van drugsbezit, dat u eerst werd vrijgelaten maar korte tijd later opnieuw werd opgepakt, dat u vervolgens ernstig werd mishandeld en dat u de volgende ochtend werd opgehaald door uw oom, waarbij bleek dat u ernstige verwondingen had opgelopen. In dit verband moet vooreerst worden opgemerkt dat uit het schrijven van dhr. Cherkasov nergens blijkt op welke manier deze informatie door de medewerkers van Memorial werd verzameld. Er kan niet worden vastgesteld of deze informatie eventueel werd verzameld louter op basis van gesprekken met uzelf, uw familieleden, vrienden of kennissen in Tsjetsjenië of dat de anonieme medewerkers waarnaar dhr. Cherkasov refereert eventueel bijkomende stappen hebben gezet of acties hebben ondernomen om de informatie in deze brief te controleren of onderbouwen. In ieder geval moet worden vastgesteld dat de beweringen van dhr. Cherkasov over de concrete problemen die u (én uw vader) zouden hebben gekend op geen enkele manier worden gestaafd door toevoeging van concrete stukken of referenties naar concrete pogingen die zij zouden hebben gedaan om uw verhaal aan de hand van objectieve bronnen of stukken te verifiëren. In dit verband moet nogmaals worden gewezen op de vaststellingen die het CGVS heeft kunnen doen op basis van uw eigen verklaringen en de verklaringen van uw naaste familieleden, namelijk uw vrouw en uw moeder, over de feiten die u in 2015 beweerde te hebben meegemaakt. Zoals reeds werd opgemerkt, bleken jullie verklaringen over uw beweerde arrestatie in mei 2015 op meerdere punten flagrant tegenstrijdig (cf. supra), zodat geen enkele geloofwaardigheid aan dit incident kan worden toegekend.

Dhr. Cherkasov speculeert verder over de redenen waarom de Tsjetsjeense autoriteiten een verhoogde aandacht voor u zouden kunnen hebben. Hij verwijst hierbij naar de activiteiten van uw vader als mensenrechtenactivist in de periode voor jullie eerste vertrek in Tsjetsjenië in 2009. In dit verband moet worden gewezen op de vaststellingen die door het CGVS werden gedaan in het kader van uw eerste asielaanvraag en de tweede asielaanvraag van uw vader, ingediend op 9 maart 2011. Het CGVS was toen van oordeel dat uw vader niet aannemelijk maakte dat hij in de laatste jaren voor jullie vertrek nog actief was geweest als mensenrechtenactivist. Daarenboven kon evenmin geloof worden gehecht aan de concrete incidenten die aan de basis van jullie vertrek in 2009 zouden hebben gelegen. Dhr. Cherkasov verwijst in zijn brief eveneens naar de problemen die uw vader zou hebben gekend in 2015, meer bepaald naar het feit dat uw vader toen zou zijn gearresteerd door de ordediensten en zou zijn gedwongen om als informant aan de slag te gaan. Vreemd genoeg maakt dhr. Cherkasov geen melding van de beweerde arrestatie van uw vader in augustus 2016, toen uw vader naar eigen zeggen, net zoals in 2015, werd gearresteerd en gedwongen om voor de autoriteiten te werken als informant. Wat betreft de beweerde arrestatie van uw vader in 2015 dient overigens opnieuw te worden gewezen op uw eigen verklaringen terzake, afgelegd tijdens het gehoor in het kader van uw tweede asielaanvraag (CGVS 2de AA p. 2). Toen u tijdens dit gehoor werd geconfronteerd met de verklaringen van uw stiefmoeder en halfzus, als zou uw vader in 2015 zijn gearresteerd en op het moment van hun verklaringen nog steeds spoorloos zou zijn, reageerde u uiterst verbaasd en bleek u niets te weten van dit incident, hoewel u uw vader volgens uw verklaringen enkele dagen voor het gehoor nog telefonisch had gesproken toen hij in Moskou verbleef.

Wat betreft het vermoeden van dhr. Cherkasov dat de autoriteiten een verhoogde aandacht voor u zouden hebben gehad (of in de toekomst zouden hebben) omdat u na een verblijf in het buitenland naar Tsjetsjenië was teruggekeerd (of zou terugkeren), moet worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (cf. bijlage), blijkt dat de geraadpleegde bronnen het er over eens zijn dat het loutere feit dat een persoon in Europa leefde of er een asielprocedure heeft doorlopen, in principe geen risico inhoudt om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, voor personen die naar Tsjetsjenië terugkeren. Mogelijke risico's bij terugkeer komen voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden. Verder blijkt uit de informatie dat de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM), die instaat voor het bijstaan en opvolgen van vrijwillige terugkeerders, niet beschikt over aanwijzingen dat Tsjetsjenen die terugkeren enige problemen of conflicten kennen met de lokale autoriteiten. Overigens wordt geen van de Tsjetsjenen die terugkeren met hun terugkeerprogramma vervolgd in verband met de rebellenbeweging. Tot slot, blijkt ten algemene titel dat

er geen sprake is van een negatieve attitude van de Russische en Tsjetsjeense autoriteiten ten opzichte van migranten die terugkeren uit Europa. Waar er in de informatie sprake is van individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervinden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, dient te worden vastgesteld dat dit om een beperkt aantal gevallen gaat waarbij de aanleiding niet duidelijk is. Hierdoor leidt het overzicht van de individuele gevallen niet tot een andere appreciatie dan deze die blijkt uit de geraadpleegde bronnen, waaronder IOM.”

Ter verklaring voor de vaststelling dat in het attest geen melding wordt gemaakt van de arrestatie van zijn vader in augustus 2016, geeft verzoeker in zijn verzoekschrift aan dat, toen hij aan Memorial het attest gevraagd heeft, het zijn eerste bedoeling was zijn persoonlijke problemen te bewijzen. Verzoeker vervolgt dat Memorial wou dat hij het hele overzicht van zijn problemen zou geven waardoor hij ook over de problemen van zijn vader gesproken heeft, maar dat het niet de bedoeling was een attest te krijgen dat het geheel van de problemen van zijn vader te bewijzen daar zijn nieuw verzoek om internationale bescherming wel gescheiden was van die van zijn vader en dat hij op persoonlijke problemen berust.

Dergelijke uitleg kan omwille van volgende redenen allerm minst overtuigen. Ten eerste blijkt uit verzoekers eigen verklaringen dat hij zijn vrees voor de Tsjetsjeense autoriteiten zelf koppelt aan de achtergrond van zijn vader (adm.doss., gehoorverslag van 9 maart 2016, p.14; verzoekschrift p.8). Ten tweede mag ervan worden uitgegaan dat, zo verzoeker om een volledig overzicht wordt gevraagd en hij tevens de problemen van zijn vader uit de doeken doet (waaruit tevens kan afgeleid worden dat deze problemen met elkaar verbonden zijn), hij daadwerkelijk ook alle feiten opsomt, waaronder de arrestatie van zijn vader in augustus 2016. Dat verzoeker hiervan geen melding heeft gemaakt, ondermijnt de geloofwaardigheid van de beweerdde feiten. Ten derde, het gegeven dat Memorial van deze arrestatie geen melding heeft gemaakt omdat verzoeker het niet te berden heeft gebracht, wijst er eerder op dat medewerkers van Memorial geen bijkomende stappen hebben ondernomen om de informatie in deze brief te controleren of te onderbouwen. Ten vierde biedt verzoeker met zijn betoog geen verklaring voor het feit dat hij in het kader van zijn tweede verzoek verbaasd reageerde toen hij geconfronteerd werd met de verklaringen van zijn stiefmoeder en halfzus als zou zijn vader in 2015 zijn gearresteerd en op het moment van hun verklaringen nog steeds spoorloos zou zijn.

Verzoekers brengen bij aanvullende nota van 12 juli 2018 een nieuw attest van Memorial bij opgesteld op 23 april 2018 waarin deze organisatie haar informatiebronnen specificeert (familieleden, burens, kennissen) en waarin zij tevens informeert dat verschillende van hun leden ook problemen ondervinden. De Raad benadrukt dat in algemene zin gesteld kan worden dat bevragingen van burens en familieleden nuttige instrumenten kunnen zijn, doch dat de resultaten hiervan niet noodzakelijk onweerlegbaar zijn gezien de hoge mate van subjectiviteit van de bronnen waaraan dergelijk onderzoek onvermijdelijk is gebonden. Dit maakt dan ook dat een dergelijke brief enkel ondersteunend kan werken bij geloofwaardige asiilverklaringen, waarvan in casu geen sprake is. In dit verband moet nogmaals worden gewezen op de vaststellingen die het CGVS én de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft kunnen doen op basis van verzoekers eigen verklaringen en de verklaringen van zijn naaste familieleden, namelijk zijn vrouw en zijn moeder, over de feiten die verzoeker in 2015 beweerdde te hebben meegemaakt. Hun verklaringen over verzoekers beweerdde arrestatie in mei 2015 bleken op meerdere punten flagrant tegenstrijdig, zodat geen enkele geloofwaardigheid aan dit incident kan worden toegekend. Deze vaststellingen zijn dermate zwaarwichtig dat de door Memorial gedane bevindingen niet volstaan om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid om te buigen.

De Raad merkt in dit verband op dat er bij de commissaris-generaal slechts sprake is van een onderzoeksplicht wanneer de verzoeker voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort. Aangezien op grond van het geheel van de vaststellingen rechtsgeldig kon worden besloten dat het relaas van verzoekers ongeloofwaardig is, kan niet worden ingezien waarom de commissaris-generaal, zoals geopperd in het verzoekschrift, contact zou moeten opnemen met de voorzitter van Memorial.

Waar verzoekers onder verwijzing van de door hen bijgebrachte rapporten en de brief van Memorial de precaire situatie benadrukken van afgewezen Tsjetsjeense asiellozoekers die na een verblijf in het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeren, merkt de Raad op dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect vormt bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch is van oordeel dat zulk een informatie an sich niet volstaat om a priori te besluiten dat elke vanuit Europa teruggekeerde Tsjetsjeen problemen of conflicten kennen met de lokale autoriteiten. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, komen mogelijke risico's bij terugkeer voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden. Verzoekers hun individuele situatie en persoonlijke

ervaringen in Tsjetsjenië zijn bijgevolg van wezenlijk belang bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoekers toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken. Echter, zoals gezegd, kan in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, worden vastgesteld dat verzoekers hun vluchtrelaas ongeloofwaardig is en zij persoonlijk niet concreet aannemelijk hebben gemaakt dat zij, louter omwille van het feit dat zij uit het buitenland terugkeren, geïmagineerd worden door de Russische autoriteiten. De commissaris-generaal stelt dienaangaande overigens vast dat de individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervinden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, beperkt zijn waarbij de aanleiding niet duidelijk is.

4.3. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad naar de omstandige motivering in de bestreden beslissingen en de informatie vervat in het administratief dossier waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

5. Bijgevolg lijken verzoekers geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2.2. De stukken gevoegd bij het verzoekschrift zijn besproken in het kader van het vierde verzoek om internationale bescherming van verzoeksters zoon.

3. Derhalve lijkt verzoekster geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. X; RvS 13 mei 2014, nr. X).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 26 september 2018, voeren verzoekende partij, haar zoon M.Z. en zijn echtgenote R.M.M. aan dat in de bestreden beslissing werd gesteld dat het document van Memorial niet afdoende

was omdat niet werd toegelicht op welke wijze het onderzoek werd gevoerd. Zij voeren aan dat zij thans een nieuw document voorleggen van deze mensenrechtenorganisatie met een uiteenzetting over de vrees die zij dienen te koesteren bij de terugkeer naar hun land van herkomst. Zij wijzen erop dat de vader van M.Z. activiteiten had voor de Tsjetsjeense republiek en hij om die reden vervolgd werd. De zoon van verzoekende partij, M.Z., wijst erop dat hij terugkeerde naar Tsjetsjenië maar dat hij daar problemen kreeg met de ROVD. Hij werd door de ROVD afgeperst enz. en hij kon geen bescherming krijgen omwille van de vroegere activiteiten van zijn vader. Zijn vader keerde eveneens terug naar Tsjetsjenië maar werd opgepakt en vluchtte opnieuw naar België. M.Z. en R.M.M. vervolgen dat zijn vader nog altijd in België is en dat rekening dient gehouden te worden met het profiel van de vader als mensenrechtenactivist.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en de in de beschikking van 26 september 2018 opgenomen grond. Zij komt in wezen niet verder dan het herhalen van en volharden in haar vluchtrelaas, zonder dat zij daadwerkelijk haar opmerkingen aangaande de in de voornoemde beschikking opgenomen grond formuleert.

Wat betreft de ter terechtzitting neergelegde e-mail d.d. 28 november 2018 van Memorial, stelt de Raad vast dat deze de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekende partij haar vluchtmotieven niet vermogen om te buigen. In deze e-mail wordt hoofdzakelijk ingegaan op de activiteiten van Memorial zelf waarbij de nadruk wordt gelegd op hun gerenommeerde reputatie, waar op zich niet wordt aan getwijfeld. Tevens wordt gewezen op de vele pogingen om Memorial te dwingen te vertrekken uit Tsjetsjenië, waarvan de arrestatie van O. Titiev er een voorbeeld van is. In de mail wordt voornoemde gelauwerd voor zijn werk voor de organisatie en wordt gewezen op het feit dat het hij is die de feiten van verzoekende partij haar zoon, M.Z., zorgvuldig heeft geverifieerd. De Raad herneemt dat het belang en de status van Memorial door de commissaris-generaal niet ontkend wordt. Behalve de loutere mededeling dat O. Titiev het relaas van M.Z. heeft onderzocht, wordt verder niet ingegaan op de door verzoekende partij aangevoerde problemen. Deze e-mail vermag derhalve geen ander licht te werpen op de in de bestreden beslissing gedane pertinente motieven en de in de beschikking van 26 september 2018 opgenomen grond.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS